

MAŠNI NAMENI

P.10. Lovrenc, di., **PO 20. za zdravje**

T.11. Klara, d. **PO 7.zj.+Tone Smuk**

S.12. Ivana Š.v. **GR 20.+Ana Jaklič obl.**

Č.13. Poncijan, p. **PO 7.zj. v zahvalo (T)**

P.14. Maksimiljan K.d.KL **20.+Franc Kočever, obl.A.Žugelj**

S.15. MARIJINO VNEBOVZETJE **PO 7. za farane**

KL 10. za sosesko

N.16. 20. MED LETOM **PO 7. za farane**

PO 10.+starši Bajuk obl.

P.17. Evzebij, p. **PO 20.v zahvalo (T)**

T.18. Helena, c. **ZE 20.+starši Štrucelj**

S.19. Janez E.d. **KL 20.+družina Pavliha obl.**

Č.20. Bernard, o. **PO 7. zj. za zdravje**

P.21. Pij X.p. **GR 20.+Anton Jakofčič obl. (GR 5)**

S.22. Dev. Marija Kraljica **KR 11,30. +Trdičevi, Galovčevi**

N.23. 21. MED LETOM **PO 7.zj. za farane**

PO 10. za sosesko Zemelj

Marijina pot vodi za Jezusom, Jezusova pot pa vodi k vsakemu človeku, zlasti k ubogim, ranjenim in grešnikom. Zato

pristna marijanska duhovnost v Cerkvi uresničuje Božjo nežnost, njegovo materinskost.

V *Evangelii gaudium* beremo:

»Vsakokrat, ko se ozremo na Marijo, spet verujemo v revolucionarno moč nežnosti in ljubezni. Pri njej vidimo, da ponižnost in nežnost nista kreposti slabotnih, ampak močnih, ki jim ni treba slabo ravnati z drugimi, da bi se počutili pomembne. Marija je hvalila Boga, ker 'je mogočne vrgel s prestola' in 'bogate odpustil prazne' (prim. Lk 1,52.53). Ko gledamo nanjo, odkrijemo, da prinaša varnost v naše iskanje pravičnosti.«

Naj za nas vselej in povsod posreduje ter nam daje pogum, Presveta Marija, naše upanje, ter nas spet in vedno usmerja k Jezusu, križanemu Gospodu.

Papež Leon XIV., oktober 2025

Župnija Podzemelj OZNANILA

9.8.2026

leto XVII

št. 16

MARIJINO VNEBOVZETJE, VELIKI ŠMAREN

*Vsemogočni, večni
Bog,*

*brezmadežno devi-
co Marijo,*

*mater svojega Sina,
si s telesom in dušo
vzel v nebeško sla-
vo.*

*naj bomo vedno
usmerjeni v to,*

kar je Božjega,

*da bomo v nebesih
deležni njene slave.*

*Po Kristusu našem
Gospodu.*

Amen.

19. MED LETOM Mt 14,22–33 KO PODVOMIMO, TUDI MOČ POIDE

Ob današnjem odlomku bi se komu lahko zazdelo, da Jezus draži učence. Temu ni ravno tako, le rad pa bi jim pokazal, kdo je On. Naj se vendar zavedo, da je med njimi Bog sam. Da tega Boga ne morejo pošiljati kot hlapca, kamor se jim zljubi. A spreobrnjenje se pri apostolih, tako kot pri nas, ne dogaja ravno naglo. Najprej se prestrašijo in ničesar ne razumejo. Ko pa se jim Jezus spet dobrohotno razodene, ostajajo apostoli pri starem. Peter jih pooseblja, ko namesto da bi prosil, skoraj ukaže: »Gospod, če si ti, mi zapovej, da pridem po vodi k tebi.« Kakšna ponižnost?! Hkrati izraža dvom, potem pa še ukazuje. Vse je po starem. Kljub čudežu s kruhom, kljub blagim opozorilom, da niso oni gospodarji Božjega delovanja, Peter narekuje, kako naj se Bog obnaša, da bo on lahko veroval. Jezus se tudi tokrat ne pusti zmesti. Pridi, si misli, saj ti tudi to ne bo pomagalo. Seveda po vodi brez vere ne bo šlo. No, po napornem dnevu morajo učenci vsaj približno priznati, da so le ubogi ljudje, Gospod pa je Božji Sin.

Mar nismo na las podobni učencem. V glavi imamo svoje scenarije, svoje predstave in naročamo Bogu, kako naj jih uresniči. Tako ne bo šlo. Pred Bogom bomo morali priznati, da je On gospodar vsega. Da le On lahko pomiri vihar in pomnoži kruh. Mi smo ubogi učenci, ki ga lahko predvsem prosimo, naj nas vzgaja. Naj nas oklesti pomembnosti in sebičnosti. Naj nam pove, kaj naj storimo. Mogoče je dovolj, če nam od tega evangelijskega odlomka ostane le eno: da si skušamo reči »Bog je Gospod, mi pa smo njegovi služabniki«.

Evangelij nam danes sporoča, da naj skušamo v preizkušnjah vztrajno iskati Božji pogled, zaupati v njegovo besedo. Moč vernika mora nazadnje v polnosti izvirati iz Boga, lepota ni v brezskrbnosti, ampak v sadovih naporov in tveganja, mir ni v gotovosti, ampak v zaupanju, da je Bog z nami.

Po: E. Mozetič

20. MED LETOM Mt 15,21–28 JEZUS PREIZKUŠA ZAUPANJE

Neverjetno zgoščen oris žive vere. Najprej je očitno, da kánaanska žena razume vero kot dar, ki ni privilegij, ampak jo žene v ljubezen do bližnjega. Potem lahko vidimo, da se njena vera izraža v neustavljivem hrepenenju po dobrem. Nobena ovira ne more premagati tega hrepenenja. Ženina vera odraža neskončno zaupanje v Božjo ljubezen. Ona ve, da Bog ne vara. Bog ljubi, zato noče obupati na poti, ko prosi za svojo hčer. Žalostna plat te zgodbe so apostoli. Tisti, ki so Gospodu najbližji, so ob njem v danem trenutku popolnoma iz lastne koristi. Namesto da bi ženo spodbujali, naj vztraja, da je njihov učitelj resnično dober in ji bo zagotovo pomagal, vidijo le lastno korist in poskrbijo le zase.

Tragično podobo naše vere prinaša Jezusova kruta drža, ki preskuša ženino zaupanje. Kot bi hotel reči: Če resnično ljubi, če resnično veruje, bo sposobna prenesti ponižanje. Da, to je Božja ljubezen, ki izziva našo ljubezen, ki izziva našo vero in nas vabi na križ.

Ni težko ugotoviti, kje smo šibki, v kaj zapadamo, kje na poti bi že odnehali. Lahko še pomislimo, kaj nam more pomagati, da bi bila naša vera tako globoka in trdna. Stari, vsem znani stebri naše vere, so molitev, odpoved in dobra dela. Če hočemo, da bo naša vera resnično živa, mora biti v službi sočloveku. Torej na pot dobrih del, k zavzetemu delu za bližnjega! Za to nam ni treba oditi od doma. Moj bližnji je že doma. Živim zanj? Ga resnično ljubim?

Potrebno je poudariti, da bo zavest o neskončni Božji ljubezni, ki se tako rada skriva, živa le, če jo bo hranila goreča in vztrajna molitev. Ne molitev iz navade. Ta je osnova, da naša vera sploh preživi. Za živo vero potrebujemo gorečo osebno molitev. Moramo se srečati z Gospodom iz oči v oči, da bomo tudi v preizkušnjah zmogli zaupati, da Bog ni pozabil na nas.

Po: E. Mozetič

OBVESTILA

Zahvala: V imenu Misijonskega središča Ljubljana se lepo zahvaljujem za darove Za MIVO. Za prevozna sredstva misijonarjev smo zbrali 1.120€. Bog povrni. Priporočam tudi naslednja darovanja ob žegnanju v Kloštru in v Zemlju. Posebej bi spomnil in priporočil žegnanje v Zemlju ob godu sv. Helene. Ker je še počitniški čas, človek hitro spregleda, da je 10. maša žegnanjska na podružnici.

KRALJICA, V NEBESA VZETA

Marija, v nebesa vzeta,
ti si prihodnost, ki jo pričakujemo!
Tvoje materinsko telo je tvoj od mrtvih
vstali Sin
pritegnil s svojo močjo in sprejel na slavje
odrešenih.
Zdaj si Mati, ki čaka svoje otroke na tako
pričakovani objem Boga.

Marija, v nebesa vzeta,
mi se še trudimo po poteh sveta
ter čutimo težave in stiske potovanja.
Podaj nam roko, ko hodimo,
govori nam o nebesih in daj našemu srcu
krila,
da premagamo vso težo greha.

Marija, v nebesa vzeta,
najlepše v našem življenju mora šele priti,
kajti Jezusovo vstajenje je kakor Božje
seme, zasejano v naše duše:
nekoč bo preobrazilo naše telo
in ga osvobodilo sužnosti slehernega zla.
Žena naše prihodnosti, pomagaj,
da se bo naša prihodnost začejala že
tukaj in zdaj!

Angelo Comastri

IZROČITEV MARIJI

Presveta Devica Marija!

Ti si Jezusova mati:

si ga pod srcem nosila, ga rodila
in z njim pod križem trpela.

Ti si tudi naša mati:

tvoja materinska roka nas je
varovala skozi vso zgodovino.

Tebi izročamo sami sebe,

da bi v molitvi in pokori
spreminjali svoja srca.

Tebi izročamo naše družine,
da bi bile odprte za življenje in

bi mladim odkrivala

duhovne vrednote.

Tebi izročamo

Cerkev na Slovenskem,

da bi v zvestobi evangelijske

gradila edinost.

Tebi izročamo slovensko domovino,

da bi napredovala

v luči vere in krščanskega izročila.

Tebi izročamo naše rojake po svetu,

da bi ostali zvesti

Bogu in svoji domovini.

Tebi, naša Mati,

se danes vsi skupaj posvetimo.

Spremi nas v svoje varstvo

in nas izroči svojemu Sinu Jezusu,

našemu Odrešeniku,

ki živi in kraljuje vekomaj.

